WIKIPEDIA

Japanin kieli

Tähän artikkeliin tai osioon ei ole merkitty lähteitä, joten tiedot kannattaa tarkistaa muista tietolähteistä.
Voit lisätä artikkeliin tarkistettavissa olevia lähteitä ja merkitä ne ohjeen mukaan.

Japanin kieli (jap. 日本語, *nihongo*, *nippongo* kuuntele ääntämys (ohje)) on japanilaisiin kieliin kuuluva kieli, jota puhutaan pääasiassa Japanissa. Mahdollisista sukukielistä on useita teorioita, muun muassa korean kieltä ja altailaisia kieliä on pidetty mahdollisina sukulaiskielinä. Japanin kieltä puhuu äidinkielenään noin 128 miljoonaa ihmistä.[3] Se muodostaa okinawan kielen ja muiden Ryūkyū-saarilla puhuttujen kielten kanssa japanilaisten kielten kielikunnan. Jotkut tutkijat pitävät japanilaisia kieliä vain toistensa murteina ja näin ollen yhtenä kielenä ja tällöin japanista tulee maailman suurin isolaattikieli. Morfologialtaan japanin kieli on agglutinoiva kieli kuten suomen kielikin.

Länsimaalaisille japanin kielessä lienee vaikeinta oppia kiinalaisperäiset kanji-kirjoitusmerkit, joita on jopa kymmeniä tuhansia. Japanin opetusministeriö on kuitenkin määritellyt yleisimmät kanjit (jap. 常用漢字, jōyō kanji, sananmukaisesti "kiinalaiset merkit yleiseen käyttöön"), joihin kuuluu 2 136 kirjoitusmerkkiä. Japanissa näistä 1 006 opetetaan peruskoulun ensimmäisen kuuden oppivuoden aikana ja loput 1 130 toisen asteen koulutuksessa seuraavan kuuden oppivuoden aikana.

Japanin kieli	
Enemmistökieli	
Vähemmistökieli	
Oma nimi	日本語 (*nihongo*, *nippongo*)
Muu nimi	nipponi
Tiedot	
Alue	Japani Palau
Virallinen kieli	Japani
Puhujia	128 miljoonaa
Sija	9
Kirjaimisto	japanilaiset kirjoitusjärjestelmät (hiragana, katakana, kanji)
Kielenhuolto	Japanin opetusministeriö [1][2] (de facto)
Kielitieteellinen luokitus	
Kielikunta	Japanilaiset kielet
Kieliryhmä	altailaiset kielet (kiistanalainen)
Kielikoodit	
ISO 639-1	ja
ISO 639-2	jpn

Sisällysluettelo

ISO 639-3	jpn (http://www-01.sil.org/iso639-3/documentation.asp?id=jpn)
	Ohje

Nihongo, eli japanin kieli kanjimerkein.

Kirjoittaminen

Pääartikkeli: Japanin kirjoitusjärjestelmä

Japania kirjoitetaan kolmea eri merkistöä käyttäen. Merkistöt ovat hiraganat, katakanat ja kanjit. Kaksi ensimmäistä ovat toisiaan muistuttavia tavuaakkosia, joissa molemmissa on 46 merkkiä (laskutavasta riippuen 71 merkkiä), ja joita käytetään hieman eri tarkoituksiin. Kolmas on Kiinasta peräisin oleva ideogrammimerkistö.

Ääntäminen

Japanin ääntäminen on suomalaisittain jopa helpohkoa. Vokaalit (a, e, i, o ja u) ovat laajalti yhteneviä suomen kanssa eikä kieli ole samassa määrin tonaalinen kuin esimerkiksi kiina (katso kuitenkin: japanin kielen sävelkorkeuspainotus). Tosin sanapaino ei tule aina sanan ensimmäiselle tavulle toisin kuin suomessa. Homonyymien kohdalla pelkkä sanapainon sijoittuminen sanan sisällä eri tavulle voi joskus vaikuttaa sanan merkitykseen ratkaisevasti. Suomalaisittain vieraita ääniä ei juuri ole, lukuun ottamatta japanin l/r- ja ch/j-äänteitä, vokaaleista u muistuttaa välillä y-äännettä, mutta välillä suomenruotsin u:ta tai vokaalia englannin sanassa *book*. Japanin kielessä ei ole erikseen l- ja r-äännettä, vaan yksi äänne, joka on ikään kuin r ilman varsinaista resonointia. Samaten transkriboitaessa vierasta kieltä käytetään samoja merkkejä sekä l- että r-kirjaimen transkriboimiseksi. Sama pätee yleensä myös v- ja b-äänteisiin sekä usein myös f- ja h-äänteisiin.

Latinalaisilla aakkosilla transkriboidun tai kana-aakkosilla kirjoitetun japanin lausuminen on melko helppoa, sillä kuten suomessa, myös japanissa yhtä kirjainta tai tavua vastaa yleensä tietty äänne, joka ei muutu sanasta toiseen (ns. foneemiperiaate). Tiettyjä poikkeuksia kuitenkin on, erityisesti liitepartikkelien osalta ja n-kirjaimen lausumisessa (joka edustaa jopa neljää eri äännettä, joista suomalainen korva erottaa helposti n-, m- ja ng-äänteet).

Kielioppi

Japanin lausejärjestys on pohjimmiltaan subjekti-objekti-verbi, joskin lausejärjestys on osittain vapaa ja teeman käsite monimutkaistaa luokittelua jossain määrin. Sanojen kieliopilliset merkitykset merkitään erityisillä liitepartikkeleilla, joista lisää alla:

馬**が**外**で**草**を**食べています。
*Uma **ga** soto **de** kusa **o** tabete imasu.*

Hevonen (subjekti) ulkona (paikka) ruoho (objekti) syömässä on.
"Ulkona on hevonen syömässä ruohoa."

Teema

Japanin kieliopin merkittävin ominaisuus lienee teeman käsite. Teemalla merkitään lauseen aihetta ja se säilyy samana virkkeestä toiseen, ellei sitä erikseen muuteta:

これはペンです。 *Kore wa pen desu.* Tämä (teema) kynä on. ”Tämä on kynä.”
赤いですか？ *Akai desu ka?* Punainen onko? ”Onko [tämä] punainen?”
赤いです。 *Akai desu.* Punainen on. ”[Tämä] on punainen.”

Teemaa merkitään **は**-liitepartikkelilla, vrt. **subjektin が**-liitepartikkeli.

馬**は**外**で**草**を**食べています。
*Uma **wa** soto **de** kusa **o** tabete imasu.*
Hevonen (teema) ulkona (paikka) ruoho (objekti) syömässä on.
”Hevonen on ulkona syömässä ruohoa.”

Silloin kun hevonen on teemana, se jää taustalle, ja lauseen ydin (uusi asia) on jatkossa "ulkona syömässä ruohoa". Esimerkkinä keskustelu:

馬はどこですか。*Uma wa doko desu ka?* ”Missä hevonen on?”
馬は外で草を食べています。*Uma wa soto de kusa o tabete imasu.* ”Hevonen on ulkona syömässä ruohoa.”

Koska teema jätetään usein mainitsematta, mikäli sen ymmärtää kontekstista, vastaus kysymykseen ilmaistaan yleisesti ilman teemaa:

外で草を食べています。*Soto de kusa o tabete imasu.* ”On ulkona syömässä ruohoa.”

Silloin kun hevonen on lauseen subjekti, se tulee edustalle, ja lauseen ydin (uusi asia) on "hevonen syömässä ruohoa".

何でそんなにずっと外を見ているのですか。*Nan de sonna ni zutto soto o mite iru no desu ka?* ”Miksi oikein niin kovasti katselet sinne (ulos)?”
馬が外で草を食べていますから。*Uma ga soto de kusa o tabete imasu kara.* ”Koska siellä (ulkona) on hevonen syömässä ruohoa.”

Jos joku selittää nähneensä hevosen kiipeämässä lipputankoon sen siitä katkeamatta, kuulijan kysymys ”馬が？” tarkoittaisi ”mitä, hevosenko?” ja ”馬は？” taas ”entäs miten kävi hevoselle?” Näistä edellinen painottaa hevosta (subjekti), jälkimmäinen jättää hevosen (teema) taka-alalle ja painottaa ilmiselvää hevoseen liittyvää kysymystä (”(lipputangolle ei käynyt kuinkaan, mutta) entäs hevoselle?”).

Taivutus

Japanin kielessä sekä verbit että adjektiivit taipuvat, mutta eivät persoonamuodoissa. Japania kirjoittaessa kanjeilla kirjoitettu sanan ydin ei koskaan muutu, vaan taivutusmuodot kirjoitetaan sanan perään kana-merkeillä (*okurigana* eli ”saattava *kana*”).

Kuten suomen kielessä, futuuria ei tunneta ja japanissa on vain preesens (*-u*) ja imperfekti (*-ta*). Taivutukset voivat silti olla varsin monimutkaisia: 食べる *taberu* (syödä) voi taipua muotoon 食べさせられた *tabesaserareta* (laitettiin syömään, ts. kausatiivin passiivin imperfekti) ja apuverbejä käytetään runsaasti. Erityisesti puhekielessä onkin yleistä, että lause koostuu yksinomaan verbeistä: *motte kite iru*, kirj. ”ottaen-tullen-on” olisi tyypillinen tapa ilmaista ”otin mukaani”, jos tekijä ja kohde on määritelty jo aiemmin.

Adjektiivit puolestaan eivät taivu suomen lailla substantiivin mukaan, vaan verbien lailla muun muassa kielteiseksi ja aikamuodon mukaan: 赤い *akai* (punainen), 赤くない *akakunai* (ei punainen), 赤くなかったら *akakunakattara* (”jos se ei olisi ollut punainen” tai ”niillä kerroilla kun se ei ollut punainen”).

Japanin substantiivit eivät taivu koskaan. Suomen kielen substantiivien taivutuksia vastaavia merkityksiä saadaan aikaan liitepartikkeleilla. Liitepartikkelit kirjoitetaan hiraganalla sanan tai lauseen perään.

Yleisimpiä liitepartikkeleita ovat

- は *ha* – äännetään *wa*, käytetään merkitsemään lauseen teema, ks. edellä.
- が *ga* – käytetään eräänlaisena tunnistepartikkelina.
- の *no* – käytetään genetiivin tyyppisiin merkityksiin tai muuten vain deskriptiivisesti, esimerkiksi *nihongo* ***no*** *hon* = japaninkielinen kirja. Partikkelilla on myös lukuisia muita käyttötarkoituksia.
- を *wo* – nykykielessä redusoitunut pelkäksi äänteeksi *o*, käytetään merkitsemään verbin suora objekti. Esimerkiksi *nihongo* ***wo*** *hanashimasu* = puhun japania.
- に *ni* – Merkitsee kohdetta. Tiettyjen verbien (esim. いる, iru, olla jossakin ja 住む, sumu, asua) kanssa merkitsee sijaintia.
- へ *he* – äännetään *e*, edellisen partikkeliin verrattuna lopullisen kohteen sijaan epämääräisempi, kohteen sijasta pääpaino on suunnassa.
- で *de* – perusmerkitys ”jossakin”, ”jollakin”, ”hinta jostakin määrästä jotakin”. Vastaa suomen inessiiviä ja adessiivia.
- か *ka* – kysymyspääte kuten suomen ”-ko/-kö”, käytetään myös kysymyssanan sisältävässä lauseessa (toisin kuin suomessa), esimerkiksi *Kore wa* ***nan*** *desu* ***ka****.* = Mikä tämä on?
- も *mo* – perusmerkitys ”myös”, korvaa liitepartikkelit *o*, *ga* ja *ha*, vrt. suomen ”-kin”
- と *to* – perusmerkitys ”ja” (*-to isshoni* "jonkun kanssa")
- から *-kara* – perusmerkitys ”jostakin”, vastaa suomen elatiivia ja ablatiivia.
- まで *-made* – perusmerkitys ”johonkin”, vrt. suomen ”asti”, ”saakka”.

Esimerkiksi バス**で**東京**へ**行く人 (Basu **de** Tōkyō **e** iku hito) = ”Bussi**lla** Tokio**on** menevä henkilö.”

Monikko

Japanin kielessä ei ole varsinaista monikkoa. Sanoista käytetään samoja muotoja riippumatta siitä, onko puheen kohteita yksi vai useampia.

Lukumääriä ilmoittaessa on käytettävä erityisiä laskusanoja, jotka liitetään lukusanaan seuraavasti: ”kolme kurkkua” on *kyūri san-**bon***, kirjaimellisesti ”kurkku kolme-(pitkulainen)”, kun taas ”kolme paperia” on *kami san-**mai*** = ”paperi kolme-(litteä)”. Käytettävä laskusana riippuu laskettavien kohteiden laadusta. Esimerkiksi Akira Kurosawan elokuva Seitsemän samuraita on *Shichi-nin no samurai* (七人の侍) eli Seitsemän (ihmis)samuraita, mutta eläinsatu Seitsemän samuraita on *Shichi-hiki-no samurai* (七匹の侍) eli Seitsemän (pientä eläin)samuraita. Laskusanan ensimmäinen äänne ja joskus jopa vartalo riippuvat

lukusanasta: esimerkiksi kaksi (ihmis)samuraita olisi *futari no samurai* ja kahdeksan (eläin)samuraita *happiki no samurai*. Myös lukusanat voivat siis riippua laskettavista asioista, sillä japanissa käytetään sekä alkuperäisiä japanilaisia (ひと— (hito-), ふた— (futa-), み— (mi-), よ— (yo-), いつ— (itsu-)...) että kiinasta lainattuja lukusanoja (イチ (ichi), ニ (ni), サン (san), シ (shi), ゴ (go)...).

Lukusanat

Numeraali	Kanji	Kiinalainen tapa	Japanilainen tapa
1	一	イチ (*ichi*)	ひと— (*hito*-)
2	二	ニ (*ni*)	ふた— (*futa*-)
3	三	サン (*san*)	み— (*mi*-)
4	四	シ (*shi*)	よ— (*yo*-), よん (*yon*-)
5	五	ゴ (*go*)	いつ— (*itsu*-)
6	六	ロク (*roku*)	む— (*mu*-)
7	七	シチ (*shichi*)	なな— (*nana*-)
8	八	ハチ (*hachi*)	や— (*ya*-)
9	九	キュウ (*kyū*), ク (ku)	ここの— (*kokono*-)
10	十	ジュウ (*jū*)	とお (*tō*)

Muita laskusanoja

-つ – **-tsu** (pyöreät tai epäsäännölliset esineet; käytetään alkuperäisten japanilaisten lukusanojen kanssa; lukusanasta riippuen myös -ttsu; kymmenen esinettä poikkeuksellisesti vain *too*)

-人 – **-にん (-nin)** (ihmiset)

-歳 – **-さい (-sai)** (ikävuodet)

-か月 tai **-ヶ月** tai **-ヵ月** tai **-箇月** – **-かげつ (-kagetsu)** (kuukausien määrä ajanjaksossa)
-月 – **-がつ (-gatsu)** (kuukauden numero vuoden alusta)

-日 – **-にち (-nichi)** (päivät)
-日 – **-か/-たち (-ka/-tachi)** (kuukauden päivät: alkuperäinen japanilainen lukusana muokattuna + *-ka* tai *-tachi* päiville 1-10 ja 20; kiinalainen lukusana + *-nichi* muille päiville, poikkeuksina 14. päivä *jūyokka* ja 24. päivä *nijūyokka*).

-年 – **-ねん (-nen)** (vuosi)

-時 – **-じ (-ji)** (tunnit)

-分 – **-ふん (-fun)** (minuutit; lukusanasta riippuen myös -ぶん -bun tai -ぷん -pun)

-回 – **-かい (-kai)** (kerrat)

-台 – **だい (-dai)** (mekaaniset esineet, koneet, kulkuvälineet)

-本 – -ほん (-hon) (pitkulaiset esineet, kuten pullot, kynät, puut; suorituspisteet (urheilu); lukusanasta riippuen myös -ぼん (-bon) tai -ぽん (-pon))

-枚 – -まい (-mai) (litteät esineet, kuten paperit, kankaat ja vaatteet)

-個 – -こ (-ko) (pienet (usein pyöreät) esineet)

-冊 – -さつ (-satsu) (sidotut esineet, kuten kirjat, vihot ym.)

-杯 – -はい (-hai) (kupilliset, lasilliset, kulholliset, lusikalliset; lukusanasta riippuen myös -ばい (-bai) tai -ぱい (-pai)

-頭 – -とう (-tō) (suuret eläimet)

-匹 – ひき (-hiki) (pienet elämet; lukusanasta riippuen myös -ぴき (-piki) tai -びき (-biki))

-羽 – -わ (-wa) (linnut ja jänikset)

-ヶ所 tai **-箇所 – -かしょ (-kasho)** (paikat)

-階 – -かい (-kai) (talon kerrokset)

-円 – -えん (-en) (jenit)

Monikollisia ilmaisuja voidaan lisäksi tietyissä tapauksissa muodostaa muutamilla liitepartikkeleilla kuten -*ra*, -*tachi* ja -*gata* tai toistamalla sana kahteen kertaan. Toistossa sanan jälkimmäisen kerran aloittava konsonantti usein muuttuu soinnilliseksi. Esimerkkejä: *watashi* = minä, *watashitachi* = me, minun seurueeni; *hito* = ihminen, *hitobito* = ihmiset

Kohteliaisuus

Japanin kielessä käytetään runsaasti ilmaisuja, jotka määrittelevät puhujan ja kuulijan välisiä kunnioitus- ja kohteliaisuussuhteita. Niitä ilmaistaan muun muassa nimien ja henkilöä tarkoittavien substantiivien jälkiliitteillä, substantiivien etuliitteillä ja monilla verbimuodoilla. Kohteliaisuuden ”puute” suorasukaisemmissa ilmaisuissa voi olla esimerkiksi nuorten ystävysten kesken myös yksi tapa ilmaista läheisyyttä.

Etu- ja loppuliitteet

Esimerkiksi isää tarkoittava sana *otōsan* sisältää kaksi kunnioitusta ilmaisevaa osaa, etuliitteen *o-* ja jälkiliitteen -*san*. Jälkiliite -*san* voidaan lisätä lähes aina henkilön nimeen tai titteliin häntä puhuteltaessa. Sitä voimakkaampia kunnioituksen ilmaisuja ovat esimerkiksi -*sama* (tarkoittaa suurin piirtein samaa kuin mestari, herra tai rouva) ja -*sensei* (opettaja, tohtori, mestari). Tuttavalliset jälkiliitteet -*kun* (miehille) tai -*chan* (tytöille, lapsille, lemmikeille) puolestaan kertovat, että kuulija on samalla tasolla tai alempana kuin puhuja.

Persoonapronominit

Japanin kielessä on runsaasti persoonapronomineja, jotka vaihtelevat kohteliaisuusasteeltaan äärimmäisen kunnioittavasta aina törkeästi loukkaavaan ja jopa hyökkäävään. Pronomineja kuitenkin käytetään suhteellisen harvoin: yleensä suositaan puhuteltavan nimeä ja jotakin kohteliaisuuspäätettä.

Rinnakkaissanat

Japanin kielessä on olemassa myös kohteliaisuusasteeltaan kokonaan toisistaan eroavia sanoja, jotka tarkoittavat samaa asiaa. Ne voidaan kuitenkin usein kirjoittaa samoilla kanjeilla, tosin liitteistä voi lähes aina päätellä kummasta on kyse. Tällaisia sanoja ovat erityisesti sukulaisuussuhdesanat kuten isä (父 *chichi*, お父さん *otōsan*) ja äiti (母 *haha*, お母さん *okāsan*), mutta muitakin on, esimerkiksi riisi (飯 *meshi*, ご飯 *gohan*). Erityisesti sukulaisuussanoista on tarvittu useita eri kohteliaisuusmuotoja eri tilanteisiin riippuen siitä, kuka on puhunut kenen äidistä kenelle, missä tilanteessa ja keiden läsnä ollessa.

Verbien taivutus

Verbimuodoissa *desu*-kopulan ja -*masu*-taivutusmuodon käyttö lisäävät ilmaisun kohteliaisuusastetta; tätä muotoa kutsutaan japaniksi nimellä *teineigo* (丁寧語) eli ”kohtelias kieli”. Kun sanotaan, että ruoka oli hyvää, on kohteliaampaa sanoa *oishikatta desu* kuin pelkästään *oishikatta*. ”Kiitos” taas on kohteliaampi, kun sanotaan *arigatō gozaimasu* eikä pelkästään *arigatō*. Samoin kuin monissa muissa kielissä, ehdotukset, pyynnöt ja kysymykset ovat kohteliaampia kun ne ilmaistaan epäsuorasti. Esimerkiksi: ”*ocha ga arimasen ka?*”, ”eikö ole teetä?” pro ”*ocha ga arimasu ka?*”, ”onko teetä?”. Toisaalta esimerkiksi nuorten puhekielessä verbien taivutusmuodot lyhenevät tai jopa jäävät kokonaan pois; esimerkiksi *de wa arimasen* (”ei ole”) voi lyhentyä muotoihin *de wa nai*, *ja nai* ja jopa *jan*.

On myös olemassa joitain alatyylisiä verbejä ja taivutusmuotoja, esimerkiksi -*yagaru*, joilla ilmaistaan suoranaista vihaa tekijää kohti.

Keigo

Liike-elämässä on usein tarpeen käyttää vielä kohteliaampaa kieltä, joka tunnetaan yleisnimellä *keigo* (敬語) eli ”kunnioittava kieli”. Keigo-ilmaisut jaetaan kahteen ryhmään: *sonkeigo* (尊敬語) eli ”kunnioittava kieli”, jolla viitataan kunnioittavasti toisen tekemisiin, ja *kenjōgo* (謙譲語) eli ”nöyrä kieli”, jolla viitataan vähätellen omiin tekoihin. Sekä sonkeigo- että kenjōgo-ilmaisut voivat olla joko erityisiä taivutusmuotoja tavallisista verbeistä tai aivan uusia verbejä, jotka itsekin taipuvat (*itasu* → *itashimasu* → *itashimashita*). Keigon sujuva hallinta on japanilaisillekin vaikeata, ja monet yritykset järjestävät esimerkiksi myyntimiehilleen keigo-koulutusta.

Esimerkkejä verbien kohteliaisuusasteista

Verbi	Alatyyli	Puhetyyli	Kohtelias tyyli *teineigo*	Kunnioittava tyyli *sonkeigo*	Nöyrä tyyli *kenjōgo*
”tehdä”	yaru	suru	shimasu	nasaru	itasu
”sanoa”	-	iu	iimasu	ossharu	mōshiageru
”syödä”	kuu	taberu	tabemasu	meshiagaru	

Murteet

Japanin kieli sisältää lukuisia murteita, joista Kanton, erityisemmin Tokion murretta pidetään yleisesti Japanin yleiskielenä. Suurin murreryhmä Tokion murteen jälkeen on Kansain murre, jota puhutaan Kansaissa.

Kielinäyte

»すべての人間は、生まれながらにして自由であり、かつ、尊厳と権利とについて平等である。人間は、理性と良心とを授けられており、互いに同胞の精神をもって行動しなければならない。
Subete no ningen wa, umarenagara ni shite jiyū de ari, katsu, songen to kenri to ni tsuite byōdō de aru. Ningen wa, risei to ryōshin to o sazukerarete ori, tagai ni dōhō no seishin o motte kōdō shinakereba naranai.»

Suomeksi:
»Kaikki ihmiset syntyvät vapaina ja tasavertaisina arvoltaan ja oikeuksiltaan. Heille on annettu järki ja omatunto, ja heidän on toimittava toisiaan kohtaan veljeyden hengessä.»

(YK:n ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 1. artikla) [4]

Lähteet

1. mext.go.jp (http://www.mext.go.jp/english/) Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology. Viitattu 5.7.2012.
2. bunka.go.jp (http://www.bunka.go.jp/english/index.html) *Agency for Cultural Affairs*. Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology. Viitattu 5.7.2012.
3. Ethnologue: Japanese (http://www.ethnologue.com/language/jpn) (englanniksi) Viitattu 29.3.2015.
4. Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusvaltuutetun toimisto (https://www.ohchr.org/EN/UDHR/Pages/Language.aspx?LangID=jpn)

Kirjallisuutta

- Karppinen, Takako: *Japanin kielen alkeet*. Helsinki: Finn lectura, 1999 (5. korjattu painos 2007). ISBN 951-792-042-3.

Aiheesta muualla

- Kanjikaveri (http://www.kanjikaveri.net/) – sivuilla voi opiskella kirjoittamaan japanilaisia tavu- ja kanji-kirjoitusmerkkejä, tutustua japanin kieliopin perusteisiin sekä etsiä sanoja suomi-japani-suomi -sanakirjasta (http://www.kanjikaveri.net/sanakirja/sanakirja.php). Sivuston yhteydessä toimii myös aktiivinen keskustelufoorumi (http://www.kanjikaveri.net/foorumi/index.php).
- Kanji Land (http://japanese.about.com/library/blkodarchives.htm) – Kanjisivusto (englanniksi)
- Hanami Web (http://www.hanamiweb.com/cgi-bin/yabb2/), englanninkielinen Japani-aiheinen sivusto ja keskustelualue, jossa voi myös harjoitella japaninkielistä keskustelua japanilaisten kanssa (englanniksi)
- Kana-merkkien harjoitusmoniste (PDF) (http://brng.jp/50renshuu.pdf)
- Tae Kimin japanin kielen kielioppiopas - erittäin kattava ja selkeä katsaus japanin kielioppiin (http://www.guidetojapanese.org/finnish/index.html)

Japanilaiset kielet

japani | okinawa